

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Dosarul nr. 1a -297/14

Judecătoria xxxxORAS_SATxxxx

Judecător Gh.Comerzan

DECIZIE

În numele Legii

14 mai 2014

Colegiul Penal al Curții de apel Bălți, avînd în componența sa :

Președintele ședinței Gh.Scutelnic
Judecătorii A.Revenco și I.Talpa
Grefier A.Macarenco

Cu participarea :

Procurorului L.Pasat

Avocaților: V.Șova, S.Burlacu, B.Cîrîfca, R.Cimpoi

a judecat în ședință publică în ordine de apel apelurile: avocatului V.Șova în interesele inculpatei G V.V., avocatului S.Burlacu în interesele inculpatei xxxxNUMExxxx.N., avocatului B.Cîrîfca în interesele inculpatei xxxxNUMExxxx.N., părții vătămate xxxxNUMExxxx.AL, declarate împotriva sentinței judecătorei xxxxORAS_SATxxxx din xxxxORAS_SATxxxx.12.2013 prin care:

xxxxNUMExxxx, născută la 17.02.195xxxxORAS_SATxxxx, originară din sat. r-nul , reg. , locuitoare a sat. xxxxORAS_SATxxxx r-nul xxxxORAS_SATxxxx, căsătorită, are studii superioare, angajată în calitate de director executiv a , moldoveancă, cetățeană a R.Moldova, fără antecedente penale;

a fost recunoscută culpabilă și condamnată în baza:

- art.190 alin.(5) CP - la xxxxORAS_SATxxxx (opt) ani închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul financiar bancar pe termen de 3 (trei) ani;

xxxxORAS_SATxxxxpt 200.3pt">

Și

xxxxORAS_SATxxxxpt 200.3pt">

xxxxNUMExxxx, născută la xxxxDATA_NASTERIIxxxx, originară din sat., r-nul , regiunea , , locuitoare a sat.xxxxORAS_SATxxxx r-nul xxxxORAS_SATxxxx, căsătorită, are studii medii speciale, angajată în calitate casier a , moldoveancă, cetățeană a R.Moldova, fără antecedente penale;

a fost recunoscută culpabilă și condamnată în baza:

- art.190 alin.(5) CP - la xxxxORAS_SATxxxx (opt) ani închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul financiar bancar pe termen de 3 (trei) ani;

xxxxORAS_SATxxxxpt 200.3pt">Instanța s-a expus asupra corpurilor delictive în cauză.

xxxxORAS_SATxxxxpt 200.3pt">Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată xxxxNUMExxxx a fost lăsată fără examinare, lămurindu-i dreptul de adresare în ordinea procedurii civile.

xxxxORAS_SATxxxxpt 200.3pt">Cauza s-a aflat în procedură de examinare în instanța de fond de la 26.04.2012 pînă la xxxxORAS_SATxxxx.12.2013 și în procedura instanței de apel de la 17.01.2014 pînă la 11.06.2014.

Pentru a se expune pe marginea apelurilor, Colegiul judiciar penal,-

C O N S T A T Ă:

Instanța de fond a reținut că, xxxxNUMExxxx activînd în calitate de director executiv al cu sediul în s.xxxxORAS_SATxxxx, r-nul xxxxORAS_SATxxxx, avînd intenția de a dobîndi ilicit bunurile altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere la 22.02.2009 a încheiat un contract de depunere de economii în sumă de , pe un termen de 3 luni cu xxxxNUMExxxx. Conform ratei de schimb a BNM din 22.02.2009, , constituiau. Acest contract directorul executiv al xxxxNUMExxxx împreună cu contabilă xxxxNUMExxxx nu l-au reflectat în documentele contabile primare și centralizatoare și în rapoartele financiare ale asociației, iar banii , depuși de xxxxNUMExxxx la cu sediul în s.xxxxORAS_SATxxxx, r-nul xxxxORAS_SATxxxx, au fost însușiți ilicit de către directorul executiv al xxxxNUMExxxx și contabilă xxxxNUMExxxx, cauzînd părții vătămăte xxxxNUMExxxx o daună în proporții considerabile.

Acțiunile lui xxxxNUMExxxx au fost calificate de către organul de urmărire penală conform art.190 alin.(5) CP RM, după indicii excrocheria, dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvîrșită de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, cu folosirea situației de serviciu, săvîrșită în proporții deosebit de mari.

xxxxNUMExxxx activînd în calitate de contabil al cu sediul în s.xxxxORAS_SATxxxx, r-nul xxxxORAS_SATxxxx, la 22.02.2009 directorul executiv al cu sediul în s. xxxxORAS_SATxxxx, r-nul xxxxORAS_SATxxxx xxxxNUMExxxx, avînd intenția de a dobîndi ilicit bunurile altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere a încheiat un contract de depunere de economii în sumă de 20000 (douăzeci mii) euro, pe un termen de 3 luni cu xxxxNUMExxxx. Conform ratei de schimb a BNM din 22.02.2009, , constituiau . Acest contract directorul executiv al xxxxNUMExxxx împreună cu contabilă xxxxNUMExxxx nu l-au reflectat în documentele contabile primare și centralizatoare și în rapoartele financiare ale asociației, iar banii , depuși de xxxxNUMExxxx la cu sediul în s.xxxxORAS_SATxxxx, r-nul xxxxORAS_SATxxxx, au fost însușiți ilicit de către directorul executiv al G V și contabilă xxxxNUMExxxx, cauzînd părții vătămăte xxxxNUMExxxx o daună în proporții considerabile.

Acțiunile lui xxxxNUMExxxx au fost calificate de către organul de urmărire penală conform art.190 alin.(5) CP RM, după indicii excrocheria, dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvîrșită de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, cu folosirea situației de serviciu, săvîrșită în proporții deosebit de mari.

Sentiința primei instanțe a fost contestată cu apel de către avocatul V.Șova în interesele inculpatei V.G, cu respectarea termenului prevăzut de legislația în vigoare, motivul invocat fiind ilegalitatea sentiinței. Apelantul consideră, că instanța de fond nu a dat o apreciere obiectivă probelor acumulate și administrate în cadrul ședinței de judecată și au fost tratate în defavoarea inculpatei V.G. În opinia apelantului, acțiunilor lui V.G le-a fost dată o apreciere greșită de organul de urmărire penală și această greșeală a fost repetată de instanța de fond la emiterea sentiinței de acuzare. Totodată se invocă faptul, că în acțiunile inculpatei V.G lipsește latura subiectivă a excrocheriei care se caracterizează prin intenția directă și prin scop de profit. Solicită casarea sentiinței judecătorești xxxxORAS_SATxxxx din xxxxORAS_SATxxxx.12.2013 și pronunțarea unei noi decizii prin care V.G să fie achitată pe motivul că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii.

Dezaccord cu verdictul primei instanțe a declarat și apărătorul S.Burlacu în interesele inculpatei L.D pe motivul ilegalității lui. Apelantul consideră, că instanța de fond a negat argumentele și declarațiile înaintate de către inculpate, sentiința fiind bazată numai pe probe prezentate de către acuzare. În cererea de apel se invocă faptul, că în acțiunile inculpatei L.D careva elemente a infracțiunii de excrocherie nu au fost stabilite nici în cadrul urmăririi penale, nici în cadrul cercetării judecătorești. Toate acțiunile inculpatelor, în opinia apelantului, cad sub incidența legislației civile, unde între două părți sunt relații de împrumut și care urmează a fi recuperate conform procedurii civile. Solicită casarea integrală a sentiinței instanței de fond și pronunțarea unei noi hotărîri prin care L.D să fie achitată conform prevederilor art.390 alin.(1) pct.3) CPP al RM.

În interesele inculpatei L.D a depus apel și avocatul B.Cîrțica pe motivul ilegalității sentiinței judecătorești xxxxORAS_SATxxxx din xxxxORAS_SATxxxx.12.2013. Solicită admiterea apelului, casarea sentiinței instanței de fond cu pronunțarea unei hotărîri noi prin care inculpata L.D să fie achitată, invocîndu-se faptul, că acțiunile ei nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art.190 CP al RM, lipsește latura subiectivă. Relațiile prezente între inculpate și partea vătămătată reprezintă un litigiu civil.

Sentiința instanței de fond a fost atacată și de către partea vătămătată T.C, care solicită admiterea apelului, casarea parțială a verdictului primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărîri în partea soluționării acțiunii civile prin care să fie dispusă: admiterea acțiunii civile, repararea integrală a prejudiciului material prin încasarea în mod solidar de la V.G, L.Dși în beneficiul lui xxxxNUMExxxx a daunei materiale în sumă totală de sau echivalentul în lei a acestei sume, la momentul pronunțării hotărîrii judecătorești. Încasarea în beneficiul lui T.C a daunei morale în mărime de 30000 lei, în mod solidar de la V.G, L.D și . În scopul asigurării acțiunii se solicită aplicarea sechestrului pe imobilele, mijloacele de transport ce aparțin inculpatelor V.G, L.D și părții civilmente responsabile cu drept de proprietate, în limita sumei de și aplicarea sechestrului pe conturile bancare ce aparțin părții civilmente responsabile înregistrată la Camera înregistrării de Stat în sub nr., în limita sumei de . În argumentarea celor solicitate se invocă faptul, că instanța de fond nu a soluționat acțiunea civilă formulată în cadrul procesului penal, încalcînd astfel dispozițiile art.225 alin.(2) CPP al RM. Apelantul consideră, că prima instanță, în mod practic nu a contribuit, la repararea prejudiciului cauzat părții vătămăte prin infracțiune, iar repararea în mod concret a prejudiciului, nu poate fi realizată fără emiterea unui titlu executoriu.

În ședința instanței de apel, partea vătămătată xxxxNUMExxxx nu s-a prezentat, depunînd o cerere de examinare a cauzei în lipsa sa, dar a fost reprezentată de avocatul R.Cimpoi, care a solicitat admiterea apelului declarat de partea vătămătată pe motivele invocate în el.

Inculpata V.G și avocatul V.Șova, care îi apără interesele acesteia, au pledat pentru casarea sentiinței instanței de fond și pronunțarea unei noi hotărîri prin care respectiva să fie achitată.

Inculpata L.D și avocații B.Cîrțica și S.Burlacu, care au asistat-o în instanța de apel, au solicitat admiterea apelurilor declarate în interesele inculpatei L.D ca fiind fondate pe motivele invocate în ele și respingerea apelului declarat de partea vătămătată ca inadmisibil.

Procurorul participant a solicitat admiterea apelului părții vătămăte pe motivele invocate în el și respingerea apelurilor declarate în interesele inculpatelor V.G și L.D ca nefîntemeiate.

Verificând argumentele invocate în apelurile înaintate, ascultând participanții, studiind materialele cauzei, Colegiul penal consideră, că apelurile declarate în interesele inculpatelor V.G și L.D sînt fondate și necesar a fi admise, iar apelul părții vătămate T.C urmează a fi respins ca nefondat.

Potrivit prevederilor art.414 alin.(1) și alin.(2) CPP, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricărui probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță, dispunînd de dreptul procesual de a le da o nouă apreciere.

După îndeplinirea respectivelor prevederi legale, analizînd ansamblul probant în conformitate cu prevederile art.101 CPP, Colegiul penal consideră, că instanța de fond dispunînd condamnarea inculpatelor xxxNUMExxxx și xxxNUMExxxx pe art.190 alin.(5) CP al RM, a pronunțat o sentință absolut ilegală, a dat o apreciere unilaterală probelor prezentate și cercetate în cadrul ședinței judiciare, ignorînd totalmente un întreg ansamblu probant, care cu certitudine dovedește nevinovăția inculpatelor în comiterea faptei prejudiciabile incriminate. Instanța de fond a ignorat totalmente ansamblul probelor acumulate pe parcursul urmării penale și în cadrul cercetării judecătorești, care coraborînd și completîndu-se reciproc, cert dovedește lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate, existența unor relații civile, care și urmează a fi soluționate în ordinea procedurii civile și și-a bazat sentința de condamnare a inculpatelor V.G și L.D pe concluzii rupte din ansamblul probant, și care sînt total eronate și viciate.

Potrivit prevederilor art.3xxxORAS_SATxxx9 alin.(1) CPP al RM, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

În acest sens vinovăția persoanei în săvîrșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul cînd instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetînd nemijlocit toate probele prezentate, iar dubiile care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute la art.3xxxORAS_SATxxx5 CPP.

Instanța de apel constată, că aceste prevederi legale în prezenta cauză nu au fost respectate, fapt ce demonstrează, că procesul penal de condamnare a inculpatelor V.G și L.D nu a fost unul echitabil în sensul art.6 CEDO coraportat la prevederile art.xxxORAS_SATxxx al.(3) CPP ce stabilește, că concluziile despre vinovăția persoanei de săvîrșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Întreg ansamblul probelor care au fost prezentate și cercetate în instanța de fond, confirmă doar faptul încheierii între xxxNUMExxxx și reprezentată de către xxxNUMExxxx a unui contract de depunere de economii în sumă de pe un termen de 3 luni de zile cu dobîndă și nici o probă nu demonstrează faptul însușirii acestei sume de către inculpată, astfel concluzia instanței privind vinovăția în însușire poartă un caracter de presupunere.

Apreciînd probele administrate pe caz, Colegiul vine la concluzia că faptele inculpatelor V.G și L.D nu întrunesc elementele infracțiunii imputate lor.

Potrivit prevederilor art.52 CP se consideră componentă a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

Astfel, în urma cercetării și aprecierii probelor pe caz, Colegiul ține să menționeze faptul, că pe caz nu a fost demonstrată prezența laturii subiective a infracțiunii de excrocherie în acțiunile lui V.G și L.D.

Latura subiectivă a excrocheriei se manifestă prin vinovăție sub formă de intenție directă, pentru calificarea faptei pe art.190 CP este obligatorie stabilirea scopului special – a scopului de cupiditate, primirea bunurilor cu condiția unui angajament poate fi calificată ca excrocherie doar în cazul în care făptuitorul face promisiuni false, însă la momentul intrării în stăpînirea asupra acestor bunuri urmarea scopului de a le sustrage și nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat.

Intenția directă se manifestă prin faptul, că persoana își dă seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, prevede urmările prejudiciabile ale acesteia și dorește survenirea acestor urmări.

V.G și L.D atît pe parcursul urmării penale, în ședința judiciară a instanței de fond, cît și în instanța de apel au negat faptul însușirii sumei contractului de depunere ce aparține lui T.C, menționînd, că V.G a primit bani în sumă de de la ultima în urma încheierii contractului de depunere și s-a obligat să îi restituie, însă în virtutea situației grele financiare nu a fost posibil de restituit suma de bani lui T.C, restituind doar o parte din aceasta , consemnînd ambele inculpate prin recipisă obligațiunea lui V.G de a restitui banii părții vătămate.

Colegiul penal conchide, că declarațiile părții vătămate T.C și a martorului A.C nu confirmă vinovăția inculpatelor în comiterea infracțiunii imputate, deoarece din conținutul lor nu rezultă că inculpatele au avut intenția de a dobîndi ilicit bunurile (suma de părții vătămate prin înșelăciune, dar se constată faptul că inculpata V.G a încheiat cu T.C un contract de depunere de economii și prin recipisă contrasemnată și de inculpata L.D s-a obligat de a restitui acesteia suma contractului, restituind doar o parte din bani, din motivul situației financiare grele la moment. Colegiul constată, că V.G nu a refuzat să restituie datoria părții vătămate, de rînd ce a mai achitat o parte din banii acesteia (), obligîndu-se să achite restul sumei cînd va primi banii de la persoanele care nu și-au onorat contractul de credit cu, astfel, se conchide că între părți a existat un acord de voință, între ele persistînd relații civile, ceea ce mărturisește despre lipsa în acțiunile inculpatelor a elementelor infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) CP al RM.

Acțiunile întreprinse de inculpatele V.G și L.D nu pot fi apreciate drept metode sub care se prezintă excrocheria, deoarece prin intermediul acestor acțiuni, inculpatele nu au exercitat careva influență asupra conștiinței și voinței victimei, dezinformîndu-i conștient

realitatea și, în consecință, să fi presupus, în mod real, caracterul legitim al înțelegerii avute. Mai mult că, în ședințele de judecată s-a constatat cu certitudine că inculpata V.G a restituit o parte din datorie lui T.C, însă din motivul problemelor financiare nu a restituit întreaga sumă, ceea ce denotă că aceasta nu a avut intenția de a însuși în interes personal banii transmiși spre păstrare, inculpata având de gând să-și îndeplinească obligațiunea asumată, întocmind o recipisă în acest sens, contrasemnată și de L.D.

În confirmarea concluziei reținute de către instanța de apel privind lipsa laturii subiective în acțiunile lui V.G și L.D, Colegiul ține să menționeze și probe scrise ale cauzei, după cum urmează:

- Contractul de depunere din 22.02.2009 încheiat între și

T.C, prin care se constată a primit la depozit de la T.C suma de , pe un termen de cu o dobândă de anual (f.d.32 vol.I);

- Recipisa din 16.04.2010 eliberată de V.G, prin care se obligă să restituie lui T.C suma de xxxxORAS_SATxxxxxxxORAS_SATxxxx00 euro în termen de 60 zile până la 15.06.2010 (f.d.33 vol.I);

- Recipisa din 04.11.2010 eliberată de către V.G și L.D, prin care se obligă să restituie suma de , care nu a fost restituită până la 16.04.2010 lui T.C în termen de la 04.11.2010 până la 01.04.2011 (f.d.33 vol.I);

- Recipisa eliberată de V.G prin care s-a prelungit recipisa de a restitui banii în sumă de până la 01.05.2011 (f.d.33 vol.I).

Nici în prima instanță, nici în instanța de apel partea acuzării nu a prezentat probe, care ar fi demonstrat cert că inculpatele încă de la bun început au avut intenția de a înșela partea vătămată și de a nu achita datoria survenită în urma încheierii contractului de depunere de economii.

Colegiul penal consideră, că între părți au avut loc niște relații civile, deoarece partea vătămată, dispunând de recipisa eliberată de inculpata V.G prin care și-a asumat obligațiunea de a restitui datoria, putea să-și apere drepturile sale adresându-se în ordinea procedurii civile.

În acest aspect, se menționează, că în sensul art.6 al Convenției Europene, noțiunea de „acuzăție în materie penală” este distinctă de noțiunea „drepturi și obligații cu caracter civil”, astfel, în cauza *Ringvold v.Norvegia* din 11.02.2003, Curtea Europeană a notat că „...faptul că o lege, care poate permite o cerere de despăgubire în virtutea dreptului cu privire la prejudiciu, include și elemente obiective constitutive ale unei infracțiuni penale, nu reprezintă, în pofida gravității acestei infracțiuni, un motiv suficient pentru a considera ca persoana responsabilă de obligațiile cu caracter civil, să fie acuzată de o infracțiune penală”.

Conform art.xxxxORAS_SATxxx CPP „(1) Persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atîta timp cît vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărîre judecătorească de condamnare definitivă.

(2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa.

(3) Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.”

Astfel, instanța de fond nu a ținut cont de prevederile art.xxxxORAS_SATxxx și art.3xxxORAS_SATxxx9 CPP, în aspectul că o hotărîre de condamnare se adoptă numai în condiția în care vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată printr-un ansamblu de probe cercetate de instanța de judecată.

Dispozițiile art.1 prot.4 al CEDO prevăd că nimeni nu poate fi privat de libertatea sa pentru singurul motiv, că nu este în măsură să execute o obligație contractuală.

Analizînd în cumul toate probele acumulate, instanța de apel consideră, că instanța de fond nu a dat o apreciere din punct de vedere al pertinentei, concludenței și veridicității fiecărei probe, a adoptat o hotărîre neîntemeiată și fără luarea în considerare a tuturor împrejurărilor cauzei, iar învinuirea adusă inculpatelor este neîntemeiată și neconcretă, deoarece acuzarea nu a prezentat probe care ar dovedi vinovăția inculpatelor în săvârșirea faptei prejudiciabile ce li se impută și asupra legăturii cauzale directe între acțiunile acestora și efectul avut loc.

În speță, nici una din probele acumulate pe parcursul urmăririi penale, judecării cauzei în instanța de fond și în instanța de apel, nu demonstrează intenția inculpatelor de însușire a averii străine și concluzia instanței de fond precum, că V.G și L.D au însușit suma de , transmiși de către T.C în urma încheierii contractului de depunere de economii, poartă un caracter de presupunere.

Din cele expuse, Colegiul penal, în lipsa laturii subiective a infracțiunii incriminate lui xxxxNUMExxxx și xxxxNUMExxxx, consideră necesar a pronunța în privința acestora o sentință de achitare în conformitate cu prevederile art.390 al.(1) p. 3) CPP.

În ce privește apelul declarat de către partea vătămată xxxxNUMExxxx în partea soluționării acțiunii civile, Colegiul găsește apelul în latura dată ca unul nefondat și neargumentat, ce poartă un caracter declarativ.

Instanța de fond corect a lăsat acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată T.C fără examinare, explicîndu-i dreptul de a înainta o asemenea acțiune în conformitate cu prevederile CPC al RM, ținînd cont că acțiunea civilă a fost înaintată afît împotriva inculpatelor cît și împotriva fiind necesar de a prezenta instanței un șir de acte care confirmă mărimea acțiunii înaintate. Conform prevederilor art.225 alin.(3) CPP se stabilește, că dacă la soluționarea acțiunii civile, pentru a stabili suma despăgubirilor cuvenite părții civile, apare necesitatea de a amîna judecarea cauzei pentru a administra noi probe suplimentare, instanța poate să admită în principiu acțiunea civilă, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

Mai mult ca atât, în conformitate cu art.414 CPP solicitările din apelul părții vătămate referitor la aplicarea sechestrului asupra bunurilor inculpatelor și a nu ține de competența instanței de apel în cadrul examinării cererii de apel.

Reieșind din cele expuse, în conformitate cu prevederile art.415 alin.(1) pct.1)lit. c) și pct. 2); 417-4xxxxORAS_SATxxxx CPP, Colegiul penal, -

D E C I D E :

Apelul părții vătămate xxxxNUMExxxx declarat împotriva sentinței judecătoreii xxxxORAS_SATxxxx dinxxxxORAS_SATxxxx.12.2013 se respinge ca nefondat.

Apelurile avocatului Victor Șova în interesele inculpatei V G, ale avocaților S B și B C în interesele inculpatei xxxxNUMExxxx declarate împotriva sentinței judecătoreii xxxxORAS_SATxxxx din xxxxORAS_SATxxxx.12.2013 se admit, sentința în cauză se casează cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

xxxxNUMExxxx și xxxxNUMExxxx de sub învinuirea formulată pe art.190 alin.(5) Cod penal se achită din motiv, că fapta inculpatelor nu întrunește elementele infracțiunii.

Măsura preventivă aplicată lui xxxxNUMExxxx și xxxxNUMExxxx se revocă, dispunînd liberarea acestora de sub arest imediat din sala de ședințe.

Dispozițiile sentinței referitor la corpurile delictive și acțiunea civilă se mențin fără modificări.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în decurs de 30(treizeci) de la data pronunțării.

Adoptată și pronunțată în public la 14.05.2014.

Decizia motivată adoptată și înmînată părților la 11.06.2014.

Președintele ședinței:

Judecători: